

maalet om Tjenestetidens Længde og fremsatte Forslag om dens Regulering, har den 25. Januar 1918 afgivet en enstemmig Betænkning, hvori Tjenestetiden foreslaas reguleret efter Arbejdets Beskaffenhed og de særlige Forhold, hvorunder Tjenesten udsøves, hvorhos der foreslaas ydet særlig Godtgørelse for Tjeneste udover den fastsatte normale Tjenestetid. Denne Betænkning er paa Grund af Forholdenes Samhörighed med Lønningspørgsmaalet af Ministeriet for offentlige Arbejder oversendt til Lønningskommissionen af 1917.

I Erkendelse af, at Forelæggelse og Gennemførelse af nye Lønningslove efter Lønningskommissionens Forslag paa Grund af Krigsforholdenes Vedvaren tidligst vil kunne ske i Rigsdagssamlingen 1919—20, skal man imidlertid, efter at Spørgsmaalet er blevet overvejet indenfor den samlede Regering, herved udtale sin Beredvillighed til for Told- og Trafiketaternes Vedkommende allerede nu at søge gennemført en gradvis Opfyldelse af Centralorganisationernes Ønske om en Arbejdstid for Statens Tjenestemænd paa gennemsnitlig ikke over 8 Timer, saaledes at fornødne Afvigelser paa Grund af Arbejdets Beskaffenhed og særlige Forhold kan foretages ud fra de i nævnte Betænkning fremsatte Synspunkter.

Da Indførelse af en Begrænsning af Arbejdstiden paa den angivne Maade vil nødvendiggøre en Forøgelse af Tjenestemændenes Antal, agter Regeringen paa Finanslovforslaget for 1919—20 at søge Bevilling hertil saavel som til midlertidig Indførelse af Overarbejdspenge til Tjenestemændene i den Overgangstid, som fremkommer, indtil et saa stort Antal nye Tjenestemænd er antagne og uddannede, at Overarbejde i det væsentlige falder bort“.

I Overensstemmelse hermed foreslaas nedennævnte Bevillinger, der dog ikke kan gives aldeles fast Form med Hensyn til Antallet af nyt Personale og ej heller kan være ganske nøjagtige med Hensyn til Beløbenes Størrelse, da de for Administrationen nødvendige Forarbejder endnu ikke har kunnet tilendebringes, ligesom den fornødne Forhandling med Personalets Organisationer om Enkeltheder i Ordningen ikke er ført udover et forberedende Standpunkt.

Ved Gennemførelse af Planen om et ugentlig Fridøgn har man omgaaedes med Tanken om at opnaa Søndagsfrihed for Postpersonalet ved at indskrænke Postvæsenets Virksomhed paa Søn- og Helligdage. En Betingelse for i virksom Grad at skaffe Postpersonalet Søndagsfrihed maatte det imidlertid være, at al Omdeling af Post paa Søndage afskaffedes, og at Adgangen til Postafsendelse stærkt begrænsedes, men en saadan Ordning vilde betyde et saa stærkt Brud paa de tilvante Forhold, at dens Indførelse for Tiden sikkert maa lades ude af Betragtning.

Idet det ugentlige Fridøgn saaledes ikke kan falde paa Søndagene, vil man dog i Overensstemmelse med Organisationens Ønske tilstræbe, at Fridagen hver anden Uge bliver en Søndag, og man agter ved forskellige Indskrænkninger i Posttjenesten paa Søndage og ved at tilrettelægge Søndagstjenesten til Udførelse saa vidt muligt ved det faste Personale at undgaa Anvendelse af Søndagsafløbere, der nu benyttes i udstrakt Grad, hvilket ikke er til Gavn for Postens Besørgelse og endvidere medfører uforholdsmæssige Udgifter. At Tjenesten paa Søndage for det faste Personale derefter ikke bliver saa kortvarig, som nu ofte er Tilfældet, kan ikke komme i Betragtning, naar der er fuld Frihed en anden Dag i Ugen.

En Følge af Postens Omdeling paa Søndage ved færre Postbude vil være, at Omdelingen bliver noget senere tilendebragt. Endvidere tænkes Omdeling af Værdipost og Pakkepost afskaffet paa Søndage, og Ugeblade, Tryksager og Vareprøver tænkes ej heller omdelte paa disse Dage. Kontortiden paa Søn- og Helligdage, der nu almindeligvis er Kl. 12—2, tænkes begrænset og henlagt til et tidligere Tidspunkt, hvoraf Følgen vil blive, at Adgang til Afhentning af den efter Budenes Udgang om Morgenen ankomne Post almindeligvis ikke vil være til Stede.

Indleveringspostkontorerne skulde holdes helt lukkede paa Søn- og Helligdage.

Paa Hverdage tænkes Brevomdelingernes Antal begrænset visse Steder efter den Regel, at der højst bør være 3 Omdelinger i Provinsbyerne og 2 i Stationsbyer, ligesom Omdelingen i København begrænses til at være tilendebragt tidligere paa Aftenen end nu. Omdelingen af Værdipost og Pakkepost tænkes i Almindelighed ligeledes begrænset, og man har under Overvejelse at udvide